Ч. 39. Второк 19 лютого (4 марта) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(Парляментарна ситуация. — Гостина кн. Генрика пруского в Сполучених Державах — Письмо Сполучених Держав про манджурский договор.)

Великодні ферії в парляментї будуть в сїм році дуже кор ткі, именно будуть тревати від лат. цьвитної недїлї до дня 5-го цьвітня. Відтак буде вести ся дальше буджетова дискусия, о торговли збіжем на речинець і о податку від зелїзничих білєтів. Около дня 20-ого цьвітня засїданя парляменту будуть знов перервані задля Великодних сьвят греко-католицких. Спис бесїдників вже установлений на цїлу буджетову дискусию. Після того спису, буде промавляти бесїдників: Шенерерівців 12, членів центра 21, антисемітів 18, з нїмецкого хлопского сторонництва 2, з нїмецкого поступового сторонництва 24, з клюбу ческої консервативної шляхти 9, з клюбу хорватско-словіньского 9, з клюбу поступового полудневословіньского 5, чеські аґрарці, котрих клюб числить всего 5 членів, будуть промавляти 7 разів, Молодочехи 39, Коло польске 48, моравске сторонництво 2, ческе сторонництво народно-социяльне 7, Румуни 5, словіньске центрум 12, социялісти 10, Італїянцї 13, нїмецке сторонництво народне 36, вірно-конституцийна шляхта 16, а дикі 14.

Князь Генрик пруский, що тепер відвідує північну Америку, здобув собі загальну симпатию американьских републиканців. Всїлякі товариства і кружки устроюють в его честь банкети, на котрих сиплють ся тоасти за нїмецко-американьску згоду і приязнь. Нїмцї обіцюють собі великі користи з тої подажи цїсарского брата.

Нота Сполучених Держав північної Америки в справі анґлїйско-японьского союза, а протестуюча против забору Манджуриї Росиєю після берлиньских дневників має бути такого змісту. Правительство Сполучених Держав може лиш з найбільшим занепокоєнєм на те споглядати, як Хіна кому там уділяє виключних прав або привилеїв на будову зелїзниць, закладанє копалень та взагалї промислову експльоатацию Манджуриї. Є то монополь, що виразно ломить договори заключені Хіною з чужими державами, нарушує він поважно права американьских горожан і криє в собі небезпечність постійного уменшаня прав Хіни в дотичній части держави. Надто угрожає виконаню Хіною міжнародних з'обовязань. Таке уступство зі сторони Хіни без сумніву потягнуло би за собою жаданя рівних або хоч подібних користий в других сторонах хіньскої держави, а нехибним наслїдком того був би упадок полїтики, запоручуючої цїлковите рівномірне трактованє в обсягу границь хіньскої держави всїх наций під взглядом торговлї, нароходства і взагалї торговельно-промислового обороту. З другої сторони подібний здобуток привилеїв одною державою противить ся тілько-кратним упевненям российского міністра справ заграничних, складаним тутешному правительству, що российске правительство намірає держати ся в Хінї полїтики „отворених дверий“, яку піддержує правительство Сполучених Держав, а приняли всї держави інтересовані торговельно в Хінї. Правительство Сполучених Держав оживлене все щирим бажанєм забезпеченя цїлому сьвітови добродійств, випливаючих із відносин між Хіною а державами і то запоруки їх на підставі рівних прав і користий, піддає повисші виводи під поважну розвагу российского і хіньского правительства, в переконаню, що признають їх значінє і почнуть одвітні кроки для усуненя оправданої і природної обави Сполучених Держав.

Новинки.

Львів дня 3-го марта 1902.

— **В справі еміґрациї на роботу до Нїмеччини** видало Намістництво до всїх старость осьтакий обіжник: „Загальний упадок і застій в нїмецкім промислї зробив, що богато нїмецких робітників, занятих доси в промислових підприємствах, будуть сего року глядати зарібків в рільництві. З тої причини нїмецкі рільники, котрі доси давали роботу численним робітникам з Галичини, возьмуть потрібних їм робітників з власного краю; заграничним робітникам буде через се тяжко знайти в Нїмеччинї сталу роботу. Треба отже перестерігати галицких робітників, аби в сїм році не їхали до Нїмеччини, не зробивши перед тим служебового контракту. Повинні перед виїздом до

---

29) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванацятого нїмецкого видання.)

(Дальше.)

Паакер не сподівав ся того, і розлючений, відступив ся; але Пентаур говорив спокійно дальше:

— Я стою тут яко слуга божий, а всетаки, я то виджу по тобі, не богато бракує, щоби тебе не взяла охота кинутись і на мене на свою власну шкоду. Небесні посилають нам сни не на то, щоби нам вже наперед зробити якусь радість, або щоби нас остеречи від шкоди, але на то, щоби нас напімнути, так приготовити свою душу, щоби ми в тихій покорі могли зносити горе, а зі сердечною вдячностию приймали то, що красне, а з одного і другого уміли винайти користь для нашого внутрішного житя. Я тобі твоїх снів не поясню! Прийди без дарунків, але з покірним серцем і з бажанєм внутрішної поправи, а я попрошу богів, щоби они мене просьвітили і помогли менї так твій сон пояснити, щоби він тобі вийшов на добре. Іди собі від мене і зі сьвятинї.

Паакер аж заскреготав зубами із злости; але запанував над собою, і сказав лиш відходячи поволи:

— Як би тебе вже не були скинули з твого уряду, то за ту зухвалість, з якою ти мене відправляєш, був би ти може стратив свій уряд. Ще ми колись зійдемо ся, а тогди ти переконаєш ся, що гроші, які дістались в спадщинї в чиїсь добрі руки, можуть більше вдіяти, як би то тобі хотїло ся.

— Ще один ворог, — подумав собі поет, коли лишив ся сам один, і випростував ся в тім радістнім чувстві, що служить справедливому дїлу.

Підчас розмови проводиря з Пентауром балакав карлик Нему з воротарем терасової сьвятинї, і довідав ся від него що там стало ся.

Паакер, аж блїдий із злости, виліз на віз і рушив кіньми, заким ще Нему міг стати на ступень від воза; але етіопский невільник вхопив малого і поставив его осторожно поза своїм паном на ноги.

— Падлюка, нужденник, попамятає він то; він називає ся Пентаур, той пес, — замуркотів проводир сам до себе.

Карлик чув добре кожде слово, а скоро зачув імя поета, відозвав ся до проводиря:

— А то якогось плюгавця зробили настоятелем сьвятинї; він називає ся Пентаур. Его вигнали із Сеті'вого дому задля необичайности, а він тепер, кажуть, намовив школярів до бунту, та привів нечисті жінки до сьвятинї. Мої уста навіть не сьміють того вимовити, але воротар присягав ся, що перший гороскоп із Сеті'вого дому прихопив его на сходинах з Бент-Анатою, донькою короля, і зараз скинув его з уряду.

Паакер повторив, питаючись: З Бент-Анатою? — і заким ще карлик мав час щось на то відповісти, замуркотів: Так, з Бент-Анатою, — бо єму пригадав ся онодгашний день, та й то, як довго була княгиня з єреєм в хатї парашита, підчас коли він розмавляв з Нефертою, і ходив до чарівниці.

— Не хотів би я бути в шкірі єрея, — сказав Нему, — бо хоч і Рамзес далеко, то все таки намістник Ані досить близько. Він що правда, чоловік, котрий рідко лиш остро бере ся; але навіть і голуб не дасть собі, щоби хтось ліз єму в его гнїздо.

Паакер оглянув ся, мов би хотів щось спитати.

— Я то знаю, — сказав карлик. — Намістник сватаєсь до Рамзесової доньки.

— Таки вже й засватав єї, — присягав ся Нему, коли проводир недовірчиво усьміхнув ся, — а король не від того, і готов на то згодити ся; таже ти то найлїпше знаєш, що він любить женити!

— Я? — спитав проводир здивований.

— А хибаж він не змусив паню Катуті, щоби она віддала свою доньку Неферт за поводатора? Я то знаю від неї самої. Она й тобі може то само сказати!

Паакер покивав головою, заперечуючи, але карлик таки обставав при своїм: Коли бо так! Катуті хотїла лиш тебе а не иншого за зятя, а то король не она, нарушив заручини.

Німеччини мати сталий контракт, зроблений з достаточно вилеґітимованим повномочником роботодавця. При тім треба би звернути увагу на се, щоби один примірник був в зрозумілім для робітника краєвім язиці і щоби робітник примірник сей стало носив при собі і під ніяким услівєм нікому не віддавав. Взагалі треба робітників при кождій нагоді перестерігати, щоб не підписували контракту, котрого змісту не розуміють. — Повітові власти мають на жадане давати робітникам вказівки, так що-до змісту контрактів, як що-до осіб, з котрими робітники мають робити контракт. В той спосіб дуже часто буде можливе поліційно карати неуправнених аґентів, а чужинців безусловно з краю вигнати. Аби концесионованим аґентам унеможливити визискуване робітників, треба кождому аґентови загрозити, що на случай, коли будуть намовляли робітників до виїзду до Німеччини через подаване неправдивих фактів, або коли будуть в инший спосіб ділати на шкоду робітників, концесию відбере ся їм безпроволочно, без огляду на евентуальне судове поступоване.

— Признане за виповнене обовязку. Як звістно, перед недавним часом лучили ся у Львові під вражінем вжесїньскої справи уличні демонстрациї. Демонстрациї повторили ся кілька разів, а в послідній, в котрій брали участь переважно елементи неспокійні, прийшло до сумних вибриків. Серед втихомирюваня вибриків покалічено кількох поліциянтів і вояків 15-го полку піхоти. В признаню виповненого обовязку уділило міністерство війни дотичним відділам войск похвалу і наділило тих, що потерпіли при розрухах грошевими запомогами. Торжественне роздане нагород відбуло ся вчера рано на пл. Яблоновских у Львові в присутности Є. Е. головно-командуючого ґенерала Фідлера, команданта міста ґен. Папатовского і многих инших войскових достойників. До зібраних вояків (1 компанія піхоти 15-го полку і відділ поліциї) промовив ґен. Фідлер, підносячи яко першу задачу вояка — послух і почуте обовязку. Промову головно-командуючого повторив воякам по польски і по руски командант львівскої поліциї кап. Вонсович.

— В справі кандидатів на учителів середних шкіл міністерство просьвіти вислало обіжник до дирекций всіх ґімназий. В обіжнику поручає ся дирекциям, запитати учеників 7 і 8 кляси, хто наміряє посьвятити ся учительскому званю. Здібних учеників мають дирекциї ґімназий поручати університетам в тій цїли, аби професори фільософічного виділу заопікували ся ними так, аби студенти могли вже на першім році одержати державні стипендиї. Заряд міністерства просьвіти хоче таким чином придбати для середних шкіл найздібнїйших учителїв.

— Народний руский театр в часї побуту в Калуши відограє в сали Ляндеманів почавши від 4 марта слїдуючі штуки: ві второк (4 марта) по раз перший „Пісни в лицях“, комічна опера в 3 діях Кропивницкого і Порошина; в четвер (6 марта) по раз перший „Загублений рай“, драма в 3 діях Тогобічного і Гольдедта; в суботу (8 марта), по раз перший „Дон Цезар“, оперета в 3 діях Делїнґера; в неділю, (9 марта) по раз перший: „Підгіряне“ оперета в 3 актах Гушалевича-Вербицкого; ві второк (11 марта) по раз перший „Власть тьми“, драма в 5 діях Л. Толстого; в четвер, (13 марта) „Поворот батька“, опера в 3 діях Ярецкого; в суботу (15 марта) по раз перший „Жидівка вихрестка“ драма в 5 діях Тогобічного; вкінци в неділю (16 марта) по раз перший: „Невольник“, образ народний в 5 діях Кропивницкого.

— Випав з ваґона. Межи стациями Хоросниця і Мостиска випав вчера о 12 год. в ночи з ваґона третої кляси поїзду, що їхав з Перемишля до Львова засуспендований офіциял уряду податкозого, Іван Стахурский. Будник, що ревідував шлях, знайшов єго і нещасливого відставлено до Мостиск; єсть то чоловік слабий на умі внаслїдок хороби званої дрожачки піяцкої.

— Самоубийство. Дня 23 лютого відобрала собі житє Рифка Вайсман в Беньківцях повіта рогатиньского кинувшись до ріки Свирж. Рифка була ритуальною жінкою перебуваючого в Америці Шулима Бавма, мала літ 40 і була матїрю двоїх дітий. Перед двома місяцями померла її донька і Рифка була від того часу засумована і задумана. Здаєсь отже, що Рифка відобрала собі житє під впливом чорної задуми (мелянхолії).

— Не удалось. В Підволочисках арештовано Вірменина Павла Асланоша, промисловця — як видко, подвійного — з Баку в Росиї, котрий спроневіривши там 250.000 рублїв, утік.

— Сумні наслідки весїля. На весілю у одного селянина в Гнильчу, повіта підгаєцкого, зібрало ся було дня 17-ого лютого с. р. богато паробків, звідки опісля богато з них пішли — розуміє ся, до коршми. Коли звідтам вийшли, прийшло на дорозї до суперечки межи Іваном Довжиньским а Стефаном Козяником, а від суперечки прийшло й до бійки, в котрій Проць Сьмих, Стефан Должиньский і Федь Нечипір з Гнильча, побили Федя Палащука так дуже, що той, по перенесеню єго до дому, в три години опісля помер. Виновників арештовано і віддано до суду.

— Замерзли. Дня 25. лютого найдено на поли громади Катина шляхотска, повіта добромильского, Антошка Гулядику, зарібника, без житя. Нещасливий хорував на падачку, і мабуть коли вертав з міста, дістав тої хороби, а що не було кому єго поратувати, то нещасливий замерз. — В скарбовім лісї, званім: „Шмишори“ в Молодятині, повіта печеніжиньского, знайдено замерзлого жида, Хаїма Гайфермана з Печеніжина, котрий мав 25 літ, і був слабий на умі.

— Зробив рабінови несподїванку. Рабінови в Самборі, Іре Полесови, зробив д. 26 лютого с. р. якийсь жид, незвістного назвища і походженя, не конче милу несподїванку. Коли досьвіта того дня, около 6 год. хтось із рабінової челяди вийшов до сїний, побачив там згаданого жида повішеного на гаку. Самоубийник міг мати около 50 літ. Прикликаний лікар сконстатував лиш смерть самоубийника. Тіло відставлено до трупарні і повідомлено дотичну власть судову.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Вашинґтон 3 марта. Оногди вечером відбув ся в честь кн. Генрика пруского похід з смолоскипами. Вчера відбув ся в німецкій амбасаді бенкет, в котрім взяли участь також заступники Австро-Угорщини, Франциї, Росиї і Італії. По бенкеті від'їхав кн. Генрик до Пітсбурґа в Пенсильвенії.

Новий Йорк 3 марта. Величезна повінь навістила околиці над рікою Місісіпі. Зелїзничу комунікацию здержано. В Пітсбурзї вода сягає в деяких дільницях до другого поверха.

Видко, що ти був тогди зле записаний у великої порти, бо Рамзес прикрими словами відзивав ся о тобі. Такий чоловік як я, то як та миш, що сидить поза занавісию і неодно зачує.

Паакер спинив нараз свої коні, зіскочив з воза, подав поводи невільникови, взяв карлика на бік і сказав:

— Ми підемо звідси пішки аж до ріки, а ти скажеш менї, що знаєш; але скоро з твоїх уст вийде лиш одно слівце неправди, то пущу на тебе моїх псів, щоби тебе роздерли.

— Я знаю, що ти умієш слова додержати — зітхнув малий — але не іди так борзо, коли хочеш, щоби я ще дихав. Нехай тобі сама Катуті розповість, як то було. Рамзес змусив її віддати Неферту за поводатора. Я не знаю, що він про тебе говорив, але річ певна, що нїчо доброго. Бідна моя панї! Она пристала на то, щоби той дурбар, той бабій женив ся з її донькою, а тепер нарікає і плаче. Коли иноді іду з Катутею попри високу браму твого дому, то она нераз зітхає гіренько та нарікає а то й не без причини, бо незадовго скінчить ся наше панство; будемо мусїли десь в долїшнім краю шукати собі пристановища межи Аму [1]), бо всї благородні будуть від нас втікати як від прокажених. Можеш тїшити ся з того, що ти не звязав своєї судьби з нашою; але у мене вірне серце і я піду з моєю панею хоч би й на нужду.

— Ти щось таке говориш, що того нїхто не вгадає — сказав Паакер. — Чогож вам так дуже бояти ся?

[1]) Аму було семітске племя, що в часї нашого оповіданя жило на просторах всхідної розтоки (Дельта) Нілю.

Тогди розповів карлик, що брат Неферти програв мумію свого батька, яка то величезна сума, яку він програв, та що Катуті, а з нею і її донька стануть безчестними.

— Хтож їх тепер поратує — став він нарікати. — Її ледащий чоловік марнує спадщину і добичу, Катуті бідна, а слівце „дай“ страшить приятелів як половик кури. Бідна моя панї!

— Великі гроші — замуркотів Паакер сам до себе.

— Величезна — зітхнув карлик — та й де її роздобути в теперішних тяжких часах? Не так було би з нами, як би, ба, як би — а то таки можна сказити ся, та й до того ще не здає ся менї, щоби Неферт ще робила собі щось з того хвалька. Она більше думає о тобі як о нїм!

Паакер подивив ся на карлика трохи недовірчиво, трохи грізно.

— Таки о тобі — присягав ся малий. — Від часу як ви їздили до міста померших, то було мабуть передвчера, она лиш о тобі говорить та вихвалює тебе, каже, який з тебе правдивий мужчина. Чисто так, як би які єсь чари змушували думати о тобі.

Проводир став так борзо іти, що карлик мусїв єго знову просити, щоби він ішов трохи поволійше.

Мовчки прийшли они аж до Нілю, де на Паакера ждала єго богата лодка, котра забрала і єго віз. Він зайшов до каюти, сїв собі там і казав карликови сїсти коло себе та сказав: Я Катутин найблизший свояк; ми вчера помирили ся; чомуж она не скаже менї, коли їй чого потреба?

— Бо она горда, а твоя кров пливе і в її жилах. Она казала, що скорше би вмерла разом зі своєю дитиною, як щоби просила тебе о милостиню, тим більше, що она против тебе провинила ся.

— То она думала о менї?

— Таки зараз в першій хвили та й не сумнївала ся о твоїй великодушности. Она тебе дуже високо поважає, я то лиш повтаряю, а коли би стріла якого Хети або кара богів досягнула Мену, то она була бы щаслива, як би віддала за тебе свою дитину, а Неферт, вір менї, не забула на свого товариша, з котрим колись грала ся. Вже оногди вечером, коли вернула з міста померших, заким ще наспіли до нас листи з табору, була она повна тебе [2]), ба, она таки крізь сон кликала тебе; я то знаю від Кандаке, її чорної покоєвої.

Проводир спустив очи в землю і сказав: Дивна річ! Тої ночи мав і я сон, в котрім менї твоя панї показала ся; той зухвалий єрей в сьвятини Гатгори мав менї єго пояснити.

— А він не хотів, той дурак? Але суть ще й инші люди, що розуміють ся на снах, а я між ними не послїдний. Спитай твоїх слуг! Девятьдесять девять разів на сто буває так, як я скажу. Щож тобі снило ся?

— Я стояв над Нілем — сказав Паакер і спустив очи в долину та сував нагайкою по повні мягкого ковра, котрим каюта була вистелена — а вода була спокійна, і я видїв, як Неферт стояла на другім березї та кивала до мене. Тогди я її закликав, і она пустилась на воду, котра її несла, так як би то був отсей ковр. Она ішла по филях, як би по піску в пустини, сухою ногою. Дивна річ! Она ішла щораз близше до мене, і я вже хотів зловити її за руку, аж она пірнула під воду як лебедь. Я вліз у воду, щоби її витягнути, а коли она

[2]) „Бути когось повним“ („мех“) значило в єгипетскій мові „бути залюбленим“.

Льондон 3 марта. Льорд Кіченер доніс оногди що в послідних часах стратили Бури 800 людий убитими і полоненими.

Брукселя 3 марта. Король Леопольд бельґійский небезпечно занедужав.

Надіслане

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодіжи. Ціна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодіж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— **„З живого і мертвого"** новелї Евгена Мандичевского, дістати можна в руских книгарнях і у автора: площа Академична ч. 4 II. поверх, по цїнї 1 Кор. за брошур. і 1 К. 30 с. за оправлену книжочку.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . „ „ 5 „
5. „ уділів . . . „ „ 5 „
6. Книга головна . . . „ „ 10 „
7. „ лїквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного. Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова. Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольгого, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня. Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольгого лиш від $^{1}/_{8}$ до $^{20}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Рядовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Ізонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольгого, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольгого, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{8}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білєти їзди: Звичайні білєти аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

знову виринула, обняв я єї обома руками; але ось стало ся щось дуже дивного! Она розплила ся, розійшла ся як той сніг в сирийских горах, коли его набрати в руки, але таки инакше, бо з єї волося поробили ся водні лїлії, з єї очий виросли дві біленькі рибки, котрі поплили жваво з водою, з єї губ дві галузки коралів, що борзо потонули, а з єї тіла зробив ся крокодиль з головою Мени, котрий сьміючись вишкірив до мене зуби. Тогди взяла мене страшенна злість, я добув меча і кинув ся на него, він вхопив мене зубами за тіло, я упхнув єму мій меч в его пащу, Ніль закаламутив ся від крови, що з нас плила і так бороли ся ми з собою та бороли ся — вже не знаю як довго — аж я пробудив ся.

Проводир відотхнув глубоко, і єму здавало ся, як би той якийсь несамовитий сон перепудив его другий раз.

Карлик слухав его з напруженою уваг ю; але минуло кілька хвиль, заким він відозвав ся: Дивний сон; але хто знає ся на снах, тому не трудно его пояснити. Неферт горне ся до тебе, она хоче твоєю стати, але хоч би тобі й здавало ся, що ти єї вже маєш в своїх руках, то она таки уйде від тебе, твоя надія розпливе ся як лїд, розвіє ся як пісок, скоро тобі не удасть ся усунути крокодиля з дороги.

В сїй хвили вдарилась лодка об місток, котрим виходило ся на беріг. Проводир схопив ся і сказав: Ми вже на місци!

— Дійшли вже до кінця! — відозвав ся карлик надаючи ваги своїм словам. — Треба ще лиш перейти через онтой вузкий міст!

Коли оба станули на березї, сказав карлик: Дякувать тобі за твою ласку, а коли я тобі можу чимсь прислужити ся, то лиш прикажи.

— Ходи сюди — відозвав ся проводир і потягнув Нему за собою в тїнь під якусь сикомору, котру вкризало вечірне сьвітло заходячого сонця.

— Що ти хотїв сказати тим мостом, через котрий нам ще треба перейти? Я нерозумію ся на тім, коли хтось говорить лиш на здогад і жадаю виразних слів.

Карлик надумав ся хвильку, а відтак спитав: А чи можна менї говорити зовсім отверто і ясно та сказати сьміло то, що у мене на думці і чи ти за то не будеш гнївати ся?

— Говори!

— Мена то крокодиль. Зглад его зі сьвіта а перейдеш через міст, бо Неферт буде твоя — коли мене послухаєш.

— Що я маю зробити?

— Зглад поводатора зі сьвіта!

Паакер зробив такий рух, як би хотїв тим показати, що то вже давно постановлена річ, а відтак, щоби то був добрий знак, обернув ся лицем так, що всходячий місяць був по правій руці від него; а карлик говорив дальше: Забезпечи собі Неферт, щоби она не розплила ся перед тобою як твоя сонна мара, заким дійдеш до цїли, значить ся, викупни честь твоєї будучої матери і жінки, бо й як би ти міг оженити ся з напятнованою?

Паакер задуманий дивив ся в землю, а а Нему сказав: Чи можу сказати моїй пани, що ти єї виратуєш? Можу?! Ну, то все буде добре, бо хто за свою любов віддає майно, той не буде надумувати ся пожертвувати кінчик зелїза і тростинову лісочку, коли прийде ся заспокоїти відразу любов і ненависть!

Конець першого тому.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).